

I medfør af § 36 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om hvorledes vi kan fremme mulighederne for en bedre udnyttelse af havplanter i Grønland.

(Medlem af Inatsisartut Jens Napaattooq, Partii Naleraq)

Der har i de seneste år ellers kommet iværksættere som anså en kæmpe mulighed for nye erhverv der kan skaffes, som Grønland har tiltrængt brug for, til vores vej mod bedre økonomisk selvårenhed. Det er udnyttelsen af havplanter. Men i dag har vi ikke særskilt ordning til merudnyttelse havplanter.

Havplanter er ellers en kæmpe uudnyttet eksportressource som vi ikke har tappet fra. Ifølge rapport fra FAO¹, organisation under de Forenede Nationer som blandt andet følger havplanters markedsudvikling, blev der i 2016 værdien af den globale marked antaget at ligge på 6 mia. U.S. dollars, det vil sige omtrent 43 mia. kroner i nutidsværdi, og der anses at efterspørgslen af havplanter yderligere vil stige hvert år med 10 procent².

Men der kommer et brat stop. Iværksættere bliver mødt med utilgivelige rammer, barrierer, atter modstand. Ikke kun fra omgivelserne, men fra embedsværkets fastsatte rammer. Fra os, os som sidder på vegne af befolkningen. Den ene person som iværksatte produktion af havplanter i Grønland, under selskabet Maki Seaweed Greenland, være nødt til at lukke med ordene:

*”Min lejekontrakt ophører og forhindringer fra myndighederne er grunden til, at jeg nu standser produktionen.”*³

Hvordan kan vi som samfund ikke se denne uudnyttet kæmpe potentiale, som relativt set er holdbar, relativt transportmæssigt lette, og kan teknisk set skabes produktion over hele kysten.

¹ Food And Agriculture Organization, United Nations (Forenede Nationer)

² Kapitel 5, side 69 – FAO. 2018. *The global status of seaweed production, trade and utilization, Globefish Research Programme Volume 124. Rome. 120pp. License: CC BY-NC-SA 3.0 IGO. Food and Agriculture Organization of the United Nations, Rome 2018*

³ <https://knr.gl/da/nyheder/maki-seaweed-greenland-lukker>

Det forlyder til dags dat, at vi ikke har formået at anskaffe de nødvendigt ressourcer og rammer for befolkningen, således at de kan producere og eksportere den enorme potentiale, og dermed åbne vores samfundsøkonomi op til tiltrængt nye erhvervsmuligheder.

Hvad sker der? Hvordan kan vi som samfund nægte at bruge de ressourcer der skal til, for at åbne op for ny tiltrængt indtægtsmuligheder for landet.

Så jeg spørger salen. Skal vi som samfund bruge yderligere ressourcer på at investere specifikt i havplante udnyttelse, som der ser ud til at være en kæmpe potentiale i?